

Ani dificili

„Dacă ne rugăm toți uniți, dacă punem puțin din bunăvoința noastră, Domnul ne va da harul său și va trece această noapte obscură, această noapte teribilă. Vor veni zorii, dimineața plină de soare”.

31.12.1969

„Dacă ne rugăm toți uniți, dacă punem puțin din bunăvoința noastră, Domnul ne va da harul său și va trece această noapte obscură, această noapte teribilă.

Vor veni zorii, dimineața plină de soare”.

În 22 decembrie 1971 sosi la Vila Tevere o imagine a Madonei foarte frumoasă și veche. Era o sculptură în lemn de mărime aproape naturală și... necesitând restaurarea: un cadou făcut Părintelui de fiii săi. La vederea ei, sfântul Josemaría le adresă cuvinte pline de afecțiune în timp ce se întreba de la care biserică a fost luată. A ordonat să înceapă cât mai repede restaurarea ei și a voit ca între timp să fie așezată într-un loc adecvat și să fie mereu la picioarele ei flori proaspete. Voia astfel să repare cel puțin un pic pentru toate imaginile „neglijate”, confesionalele desființate, euharistia ignorată, dogme atacate, ascultarea luată în râs, pietatea secată.

Timpuri dure. La terminarea Conciliului mulți s-au lansat în

interpretări arbitrare și hazardate ale textelor sale.

Tari în credință

Părintele era obișnuit să scrie o frază pe prima pagină a calendarului său liturgic, astfel ca să-i folosească ca motto pentru întreg anul. La 1 ianuarie 1970 a scris: Beata Maria intercedente, fortes in fide!, prin mijlocirea Sfintei Maria, suntem tari în credință. Dar suferea teribil. Paul al VI-lea a denunțat, alarmat, semne de „descompunere a Bisericii” și „fumul Satanei” care a pătruns în ea. Părintele, fără a vrea să întristeze pe fiii săi, uneori se mărturisea cu ei: „Sufăr foarte mult, fiii mei. Trăim un moment de nebunie. Sufletele, a milioane, se simt confuze. Este un mare pericol care, în practică, se golesc de conținut toate sacramentele – toate, chiar și botezul – și chiar poruncile lui Dumnezeu pierd semnificația în conștiințe”.

Și îi consola astfel: „Știți bine că Biserica nu va muri, pentru că Domnul a promis-o și cuvântul său este infailibil. Și totuși trebuie să vă spun că lucrurile merg foarte rău, și nu aș fi un bun păstor dacă nu v-aș spune... De multe ori prefer să nu vă fac să suferiți, și să suport singur supărările”.

„O turmă merge bine”, spunea și, „când păstorii au grijă de oi; când ațâță câinii împotriva lupului; când nu conduc turma unde sunt ierburi veninoase, ci unde oile pot să se hrănească cu pășune bună. Același lucru se întâmplă cu sufletele”. Și privind rebeliunea în privința Sfântului Părinte, invita „să se roage mult pentru Papa actual și pentru Papa care va veni, care va trebui să fie martir chiar din prima zi”. A scris o scrisoare lungă către toți fiii săi insistând „ca să se ferească de orice atac posibil la autoritatea pontifului

roman, care nu poate fi condiționat, decât de Dumnezeu”.

Cerere pentru Biserică și Pontiful Roman

Timp de rugăciune. Astfel l-a definit Părintele. Acei ani erau mai mult decât timp de rugăciune. Și de suferință. În 1970 a cumpărat mii de coroane de rozariu și le distribuia fiecăruia care venea să-l viziteze, cerând să se roage pentru Biserică. Timp de a se adresa către Mama Bisericii pentru ca să pună capăt „timpului încercării”, astfel spunea. Și a inițiat o serie de pelerinaje mariane, cu întristarea în inimă, numai potolită de o speranță robustă supranaturală și de o seninătate instinctivă.

„Voi merge să vizitez două sanctuare ale Sfintei Fecioare” a scris fiilor săi înaintea unei călătorii în peninsula iberică. Voi merge ca un credincios din secolul XII: cu aceeași iubire,

aceeași simplitate, aceeași bucurie. Merg s-o rog pentru lume, pentru Biserică, pentru Papa, pentru Operă. Uniți-vă cu rugăciunile mele și cu Liturghia mea”. În aprilie a mers la Fatima și la Torreciudad, bisericuța montană la care fusese purtat după vindecarea sa în 1904 și unde din inițiativa sa se înălța atunci un mare sanctuar.

Cu preocuparea pentru Biserică se unea aceea pentru configurarea juridică definitivă a lui Opus Dei. Formula de institut secular, care apăruse fondatorului deja inadecvată în momentul primei aprobări pontifice (1947), dar care trebuise să accepte în așteptare ca legislația canonică să se dezvolte și să poată defini un cadru adaptat la fenomenul teologic și pastoral al lui Opus Dei, se arăta acum decisiv forțat. Conciliul Vatican II deschise noi posibilități de a dezvolta în mod

succesiv în dreptul canonic. Printre ele, prelaturile personale.

În sanctuarele mariane

Cu acest spirit, în luna mai 1970 s-a dus la sanctuarul din Guadelupe, în Mexic. A făcut o novenă către Madona, rugându-se pentru Biserică și pentru Operă. Îngenunchiat pe o mică tribună, recita rozariul și vorbea cu voce tare către Maria cu o încredere filială. „Mama noastră, pentru că acum nu am pe alta, îți aduc spini, cele pe care le am în inimă; dar sunt sigur că, cu tine, se vor transforma în trandafiri... Fă ca în noi, în inimile noastre, să înflorească în tot anul trandafiri mici, cei obișnuiți, ale vieții obișnuite, dar toți plini de parfumul sacrificiului și ale iubirii. Am spus în mod intenționat trandafiri mici, care sunt cei care mi se adaptează, pentru că în toată viața mea am știut să mă ocup numai de lucruri normale, și

adesea nu am știut nici să le duc până la sfârșit: dar sunt sigur că în ocupațiile obișnuite, cele de fiecare zi, că tu și Fiul tău mă așteptați”.

Și într-un alt moment continua:

„Sunt aici pentru că tu poți, pentru că tu iubești. Mama mea, Mama noastră evită tot ceea ce ne împiedică să fim copiii tăi, tot ceea ce caută să ne ascundă calea sau să denatureze chemarea noastră. Bucură-te, o Marie, Fiica lui Dumnezeu Tatăl; bucură-te, o Marie, Mama Fiului lui Dumnezeu; bucură-te, o Marie, Mireasa Duhului Sfânt Dumnezeu: bucură-te, o Marie, templul Preasfintei Treimi: mai mult decât tine, numai Dumnezeu! Arată-ne că ești Mamă! Fă-ne să vedem cine ești!”

Pentru a-l mângâia pe Papa, sfântul Josemaría a cerut audiență și a fost primit la 25 iunie 1973. Nu voia să ceară nimic, numai să povestească Sfântului Părinte câteva știri

mângâietoare: fidelitatea a mii de persoane în Opera, hirotonisirea a unui mare număr de profesioniști pentru a fi numai preoți, înflorirea apostolică în atâtea părți ale lumii.

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/ani-dificili-2/> (08.04.2026)